

Picaresca cinematogràfica

La història. San Sebastián, ara. Un productor de cinema en bancarrota organitza una estafa milionària, fent passar un cambrer andalús per un actor cubà que té encisada una fan seva amb quilos de diner negre...

Les formes. La fórmula del cinema dins el cinema té uns molt il·lustres precedents que, per prudència i respecte cinèfils, no citaré. Que som en un país generós amb entremaliats i picardiosos, en donen fe a diari les notícies. El cineasta andalús Antonio Cuadri (1960) orchestra una farsa sobre els inconfessables negocis del cinema i de qui els sufraga. Com passa sovint, les intencions podrien ser bones si no fos que els resultats no ho són. Es queda

curt. S'oblida de posar a la picota l'entramat de les subvencions públiques (i televisives) que fan possible que això que en diem cinema espanyol, vagi surant. Farcit a vessar de gags visuals amb sal gruixuda, de situacions suposadament còmiques per ràncies, i de diàlegs més avorrits i ultra previsibles que els monòlegs dels (nostres?) polítics i polítiques, la joguina sarcàstica que pretén ser 'Operación Concha', acaba sonant al genuí sentit argentí del

terme, que va dir Leo Messi referint-se a la mare de l'àrbitre. Antoni Cuadri vol quadrar dues accions dramàtiques, la dels estafadors celtibèrics, i la de la màfia russa, que mai no acabaran de fusionar-se. És el problema insoluble de ser guionista i alhora director. A tot això, una farsa sortida de mare precisa d'uns intèrprets decidits a deixar-hi la pell. És el que fa el català Jordi

Mollà posant-accident andalús i cubà al seu estrofolari, emperrucat personatge. Però una de les premisses ètiques de qualsevol director responsable, és evitar que els teus actors i actrius facin el ridícul. Per tant, que algú alliberi el basc Karra Elejalde d'autoparriodarse en sessió contínua. Cansa. Les angules del

Operación Concha

Director:

Antonio Cuadri.

Intèrprets: Jordi

Mollà, Karra

Elejalde, Unax

Ugalde, Bárbara

Goenaga,

Eneko Arcas.

Espanya, 2017.

99'. JCA Alpicat.

nord també li ho agrairan.

El fons. Cal embolicar la troca: sempre hi ha algú que pica.

La imatge. Karra Elejalde i Unax Ugalde pixant conjuntament, al temps que mesuren el cabdal líquid d'ambdós pixatinters.

La frase. 'Todos tenemos un precio', que adverteix el brutal sicari rus. Aleshores, cal cotitzar-se a l'alça. Poca broma, doncs.

La recomanació. Interessats en aquells relats que despullen el negoci cinematogràfic.